

Nekrologer

● Margaret
● Hayford
● O'Leary

Professor ved St. Olaf College, Margaret Hayford O'Leary, var en drivende kraft innenfor arbeidet med norsk, språk, litteratur og kultur på akademisk nivå i USA. Hun ble født i 1951 i Minneapolis og døde 30. juni 2018 i Northfield, Minnesota. Margaret startet alt tidlig i tenårene å lære norsk på språkgleiren for barn, Skogfjorden, og etter college fortsatte hun med MA i 1977 og PhD i 1987 i skandinaviske studier ved University of Wisconsin.

I 1977 ble hun tilsatt på St. Olaf College der hun hadde en vel 40 år lang karriere, som språklærer, instituttstyrer, og dekanus for humanistiske fag. Margaret var også i en periode president i Society for the Advancement of Scandinavian Studies, organisasjonen for dem som underviser i og forsker på nordiske emner på college og universiteter i USA.

Faglig var Margaret først og fremst språkpedagog. Hun skrev flere lærebøker, og hun var en pioner i utviklingen av digitale program for norskundervisningen. Hun var en entusiastisk lærer og inkluderte kulturelle elementer i undervisningen, særlig brukte hun mye sanger, både tradisjonelle og nyere populære. Denne interessen dyrket hun også gjennom folkesanggruppen The Lost Norwegians som turnerte og formidlet norsk sangkultur.

Fra 2007 til 2016 underviste Margaret også ved Den internasjonale sommerskolen ved Universitetet i Oslo. Ved siden av språkundervisningen var kurset Norwegian Life and Society hennes hovedansvar. Hun var her en svært kompetent formidler av norsk kultur og samfunn, hun kjente og elsket tradisjonen, men hun var fortrolig med og formidlet i like stor grad det moderne Norge med de verdier og strukturer som er viktige i dag. Nettopp dette blir så godt formidlet i hennes bok *Culture and Customs of Norway* (Greenwood Press, 2010).

Margaret O'Leary ble i 2016 tildelt Den kongelige norske fortjenstorden, ridder av 1. klasse. Hennes siste tur til Norge var i januar 2018 for å takke for denne. Margaret vil bli sterkt savnet av de mange i Norge som hadde kontakt og samarbeid med henne gjennom årene, både som fagfelle og som varm og omtensoms venn.

Kjetil Flatin
Ingeborg Kongslien
Einar Vannebo

Jorunn Vale

Jorunn Helga Vale døde 25. juni, 93 år gammel. Jorunn Vale ble født på Drage på Stadlandet. Etter landsgymnas, bibliotekarutdanning og elevperiode ved Deichmanske bibliotek, valgte hun fagbibliotek og spesialarkiv som sitt arbeidsområde, med blant annet flere år i Det Norske Veritas.

På midten av 1970-tallet ble Jorunn hentet inn for å etablere og lede et informasjonssenter i det nystartede Saga Petroleum. Asbjørn Larsen og hans stab håndplukket dyktige ansatte innen alle fagdisipliner, også til data- og dokumentforvaltning. Oljeindustrien produserte enorme mengder dokumentasjon innen geo- og ingeniørfagene og av økonomisk, juridisk og administrativ art. Uten effektive systemer og sikre rutiner allerede fra starten av -ingen olje- og gassfunn og ingen utbygging!

Med sin skarpe logikk, store arbeidskapasitet og tydelige prioriteringsevne, utviklet Jorunn Vale Sagas informasjonssenter til et faglig forbilde, ikke bare for oljebransjen. En jevn strøm av fagfolk fra arkiv og dokumentasjonssentre, norske og utenlandske, valfartet gjennom årene til Saga for å lære.

Under Jorunn Vales ledelse vokste informasjonssenteret fra 70- til 90-tallet, fra en stab på fire til en profesjonell avdeling på nærmere 40 personer, hvorav rundt 30 bibliotekarer. Tilsammen var over 100 ansatt fast eller midlertidig gjennom disse årene. Jorunn hadde en særegen teft for ansettelser og rekrutterte bevisst ut ifra faglige kvalifikasjoner og personlig egnethet. Det utviklet seg et ualminnelig godt arbeidsmiljø på informasjonssenteret.

Jorunn så og lyttet til sine ansatte. Hun ga rom for kreative ideer, både faglige og sosiale. Ikke bare lærte vi enormt mye, vi hadde det også moro på jobb! Mange valgte å tilbringe de fleste av sine beste arbeidsår i Saga.

Jorunn var målbevisst og hadde stor integritet. Hun var bestemt og hadde et skarpt blikk, men smilet og latteren satt løst og hun var letrørt. Og ingen slo Jorunn i rask korridorlange!

Vi er mange som minnes vår sjef og gode kollega med varme og taknemlighet.

På vegne av alle
Kari Opheim,
Gro Sandgrind,
Svein Elvanes,
Liv Heier,
Ellen Hansen

Agneta Hammernes

Det var en trist beskjed vi fikk søndag 15. juli da Per ringte og fortalte at Agneta hadde gått bort. Hun slet med kreft i mange år, først med brystkreft og senere med spredning til andre deler av kroppen. Agneta gjennomgikk mange cellegiftkurer, men prøvde likevel å leve et tilnærmet normalt liv.

Jeg ble kjent med Agneta på besøk i Lerum i 1971. Jeg kjente hverken henne eller Per så jeg grudde meg litt, men en blid og elegant Agneta åpnet døren og vi hadde god kontakt fra første stund. Det ble en hyggelig helg og veldig mange koselige stunder siden.

Agneta ble enke med to små barn, Stefan og Susanne, allerede som 21-åring. Heldigvis bodde foreldrene i nærheten, og etter en tid traff hun Per som studerte i Göteborg. Jetmund og jeg fikk være forlovere da de giftet seg i 1972. Agneta var alltid lavmælt og elegant.

Det var typisk at hun valgte en eneste langstilket rød rose til brudebukett. Familien flyttet etter hvert til Norge og det ble mange hyggelige sammenkomster hos hverandre. Agneta likte å gjøre det hyggelig rundt seg og alt var alltid så delikat og pent.

Vi lo litt da den nyinnflyttede svenske damen pyntet geitostskivene med slangeagurk. Etter noen år kom Linn-Marie til verden og Per fikk oppdrag i Zambia. Det ble tilsammen fem år i Afrika og Per og Agneta har fått se mye av verden sammen, både i jobb og på ferier.

Vi synes Agneta gikk bort så altfor tidlig, men hun fikk oppleve at alle barna er blitt godt etablerte, og hun gledet seg mye over barnebarn og til og med oldebarn. Det var godt for Agneta at Linn-Marie og hennes lille familie kom hjem fra Paris og bosatte seg i Oslo.

Da hadde hun alle i nærheten. Vi savner Agneta og hennes lune, gode vesen! Våre tanker går til Per, Stefan, Susanne og Linn-Marie og deres familier. Men Agneta, etter deg er det så mange gode minner og mye kjærlighet!

Hvil i fred, kjære Agneta. På vegne av Torunn og Rolf, Kjell og Jetmund Berit Maurstad

Ståle Bentzen

Det var med stor sorg vi fikk høre at Ståle Bentzen var død. Hjertet stoppet plutselig 16. juli under en svømmetur i nærheten av hans kjære sommersted på Tjøme. Ståle ble 72 år gammel. Vi traff Ståle tilfeldig på Drøbak golfbane tidlig på 90-tallet. Kjemien mellom oss var god og det ble en treerball som kom til å vare i 26 år.

Vi var også hyppig på turer til andre baner, særlig i Sverige, men også til andre baner både i Norge og i utlandet. Noen ganger alle tre, andre ganger bare to av oss i forskjellige settinger.

Vi tre meldte oss samtidig inn i Hauger golfklubb da den åpnet i 1996. Dette ble vår faste base og siste runde spilte vi sammen 27. juni i år. Etter hvert ble vi kjent med hverandres familier og vi hadde også en del sosial omgang. Yrkesmessig ble Ståle nærmest født inn i restaurantbransjen. Hans far drev bl.a. restauranten på Hovedøya og fra 1960 Grefsenkollen Restaurant.

Grefsenkollen ble etter hvert drevet som en familiebedrift. Ståles foreldre, hans kone og to barn deltok alle i arbeidet med å gjøre Grefsenkollen til et populært spisested. I 2008 ble Grefsenkollen solgt.

Ståle var en god og trofast venn og nesten alltid i godt humør. Han var den yngste av oss, og den beste golfspilleren. Hans død var et stort sjokk.

Våre tanker går nå spesielt til Åsta og sønnene Sturla og Ola som har mistet en trofast og snill mann og far.

Per S. Nordby
John Miller

Meldte dødsfal

Oslo, tirsdag 2
Aschim, Helga
Nilsen
Berg, Johan
Bjorvatten, To
Bjørnson,
Arna Borghild
Drøyer, Annelis
Hansen,
Inger Karine
Helberg Hansen
Aud Berit
Hovelsrud, Ger
Jabeen, Tahira
Ljønes, Randi
Martinsen
Lisbeth
Nielsen,
Kristian Bratsel
Nygård,
Ingebjørg Olava
Nyrud,
Kjell Petter
Pettersen, Liff
Platou, Per
Ritland, Torbjørn
Kloster
Rogge,
Johan Randulf
Svendsen,
Gudrun
Syversen, Kjell
Jonny
Westby,
Inger Karin
Winther, Kar
Kristine Troye

Nekro

Nekrologer kan
e-post til nek
@aftenposten
Aftenposten, P
Sentrum, 0107
Red.

Minn

Tus